

گزارش جهانی سازمان عفو بین الملل

احکام مرگ

و اعدام‌ها

سال ۲۰۲۴

AMNESTY
INTERNATIONAL

عفو بین‌الملل جنبشی است متشکل از ۱۰ میلیون انسان که تلاش می‌کند حس انسانیت تمام انسان‌ها را برانگیزد و برای تغییراتی کارزار کند که موجب بهره‌مندی تمام انسان‌ها از حقوق انسانی‌شان شود. چشم‌انداز ما تحقق جهانیست که در آن سیاستمداران به تعهدات خود عمل کنند، قوانین بین‌المللی را محترم بشمارند و برای اعمال خود پاسخگو شوند.

ما بدون وابستگی به هر دولت یا هرگونه ایدئولوژی سیاسی و فارغ از هرگونه منافع اقتصادی یا گرایش‌های مذهبی عمل می‌کنیم و هزینه‌های ما عمدتاً از طریق کمک‌های مالی اعضا و سایر اشخاص و نهادها تأمین می‌شود.

ما باور داریم که با شفقت و فعالیت در همبستگی با مردم در هر نقطه جهان می‌توان وضعیت جوامع را در جهت بهتر شدن تغییر داد.

به استثنای مواردی که به طور مشخص ذکر شده باشند، متن این گزارش تحت قوانین «Creative Commons» (ارجاع، مقصد غیرتجاری، بدون اشتقاق، بین‌المللی، نسخه ۴.۰) قرار دارد.

برای اطلاعات بیشتر لطفاً به صفحه مجوزها در وبسایت ما رجوع کنید:
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>

اگر بخشی اعم از متن یا عکس به یک صاحب حقوق متفاوت از سازمان عفو بین‌الملل نسبت داده شده باشد، آن بخش دیگر تحت قوانین «Creative Commons» قرار نمی‌گیرد.

این گزارش در سال ۲۰۲۵ (۱۴۰۴) توسط عفو بین‌الملل منتشر شده است.

فهرست

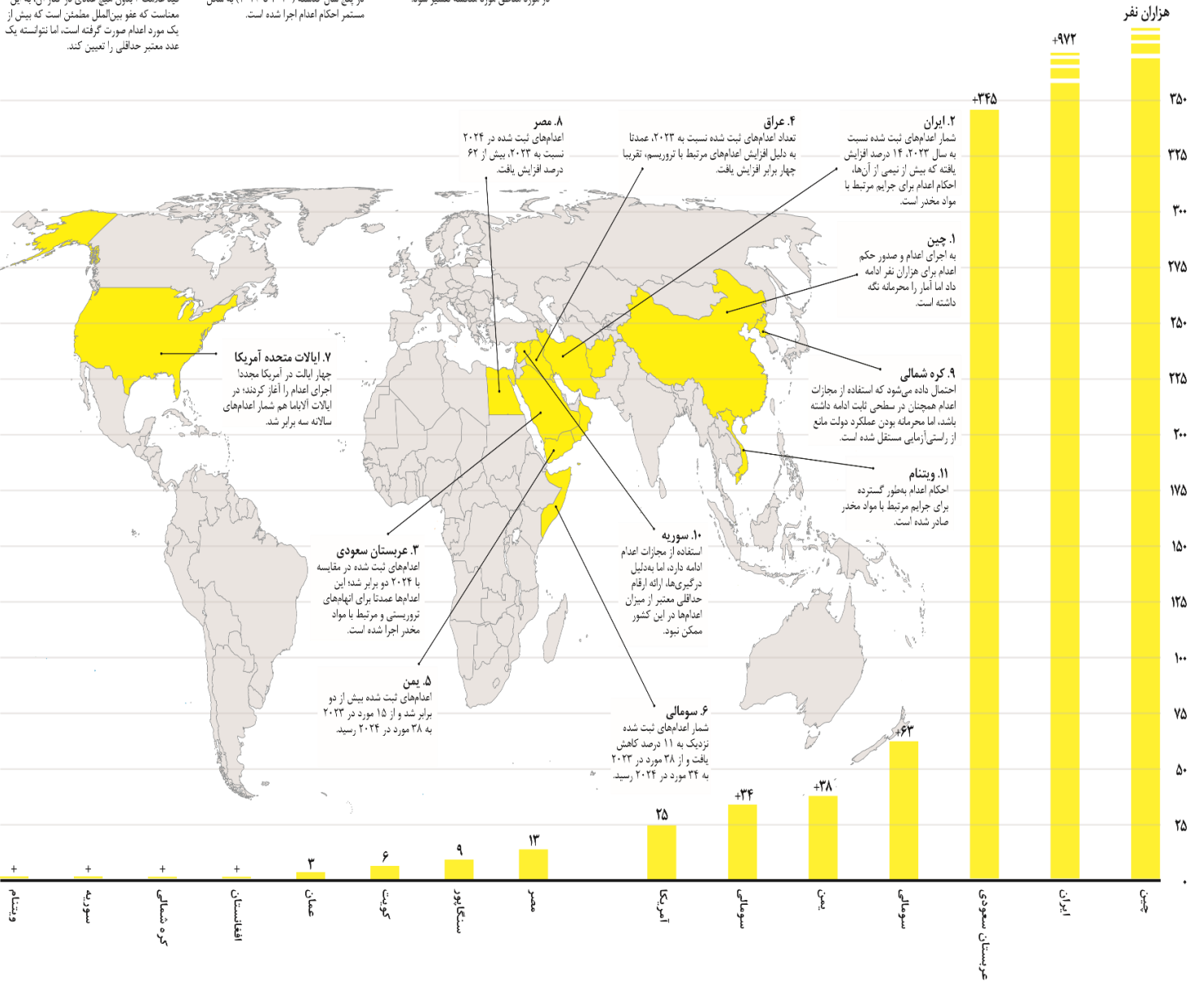
۱. پیش‌گفتار..... ۵
۲. مجازات اعدام در خاورمیانه و آفریقای شمالی..... ۶
 - ۲.۱ روندهای منطقه‌ای..... ۶
 - ۲.۲ مجازات اعدام در کشورهای منطقه..... ۹
 - ۲.۲.۱ ایران..... ۹
 - ۲.۲.۲ عراق..... ۱۰
 - ۲.۲.۳ عربستان سعودی..... ۱۱
 - ۲.۲.۴ یمن..... ۱۲
- پیوست ۱ - اعدام‌ها و احکام مرگ ثبت‌شده در سال ۲۰۲۴..... ۱۳
- پیوست ۲ - کشورهای لغوکننده و ابقاکننده مجازات مرگ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴..... ۳۷
 - فهرست ۱۱۳ کشور که مجازات اعدام را برای کلیه جرایم لغو کرده‌اند..... ۳۷
 - فهرست ۹ کشور که مجازات اعدام را فقط برای جرایم معمولی لغو کرده‌اند..... ۳۸
 - فهرست ۲۳ کشور که در عمل مجازات اعدام را متوقف کرده‌اند..... ۳۸
 - فهرست ۵۴ کشور ابقاکننده مجازات اعدام..... ۳۸
- پیوست ۳ - تصویب معاهدات بین‌المللی تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴..... ۳۹
 - دومین پروتکل اختیاری میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی با هدف لغو مجازات اعدام..... ۳۹
 - پروتکل مربوط به کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر برای لغو مجازات اعدام..... ۳۹
 - پروتکل شماره ۶ مربوط به کنوانسیون حقوق بشر اروپا برای لغو مجازات اعدام..... ۴۰
 - پروتکل شماره ۱۳ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر برای لغو مجازات اعدام در هر شرایطی..... ۴۰
- پیوست ۴ - نتایج رأی‌گیری قطعنامه ۱۷۹/۷۹ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مصوب ۱۷ دسامبر ۲۰۲۴..... ۴۱

کشورهای اجرا کننده حکم اعدام در سال ۲۰۲۴

علامت + در کنار یک عدد، به این معنی است که عدد محاسب شده از سوی غو بین الملل، حداقلی است. قید علامت + بدون هیچ عددی در کنار آن، به این معناست که غو بین الملل مطمئن است که بیش از یک مورد اعدام صورت گرفته است، اما نتوانسته یک عدد معتبر حداقلی را تعیین کند.

در میان کشورهای اجرا کننده اعدام در سال ۲۰۲۴، در ۱۱ کشور شمارگذاری شده روی نقشه، در پنج سال گذشته (۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴) به شکل مستمر احکام اعدام اجرا شده است.

این نقشه موقعیت کلی مرزها و حوزه‌های قضایی را نشان می‌دهد و نباید به عنوان دیدگاه غو بین الملل در مورد مناطق مورد مناقشه تفسیر شود.

مجازات اعدام در سال ۲۰۲۴ غو بین الملل

مجازات اعدام در سال ۲۰۲۴ غو بین الملل

۱. پیش‌گفتار

این گزارش ترجمه فارسی بخش خاورمیانه و شمال آفریقای گزارش جهانی عفو بین‌الملل درباره موارد صدور و اجرای حکم اعدام توسط دستگاه قضایی کشورها در دوره‌ی ژانویه تا دسامبر ۲۰۲۴ (دی ۱۴۰۲ تا دی ۱۴۰۳) است. همانند گزارش‌های سالانه‌ی قبلی، اطلاعات مندرج در گزارش جهانی از منابع مختلف گردآوری شده است، از جمله: آمار رسمی، احکام قضایی، اطلاعات کسب‌شده از افرادی که به اعدام محکوم شده‌اند و خانواده‌ها و وکلایشان، گزارش‌های رسانه‌ای و در مورد تعدادی از کشورها، سایر نهادهای جامعه‌ی مدنی. اطلاعاتی که در این گزارش آمده تنها شامل موارد صدور و اجرای حکم اعدام و نیز سایر جهات استفاده از مجازات اعدام، مانند تخفیف‌ها و معافیت‌ها می‌شود که عفو بین‌الملل توانسته درباره‌ی آن‌ها اطلاعات مستدل و موثق به دست آورد. در بسیاری از کشورها، دولت‌ها اطلاعاتی در خصوص به کارگیری مجازات اعدام منتشر نمی‌کنند. در چین و ویتنام، اطلاعات مربوط به مجازات اعدام در ردیف اسرار حکومتی به شمار می‌رود و محرمانه محسوب می‌شود. در مورد بعضی از کشورها - به‌ویژه بلاروس، لائوس و کره شمالی (جمهوری دموکراتیک خلق کره) - با توجه به وضع محدودیت‌ها از جانب حکومت، اطلاعات اندکی در خصوص استفاده از مجازات اعدام در سال ۲۰۲۴ به دست آمد یا این که هیچ اطلاعاتی در دسترس نبود.

بنابراین، در مورد اکثر کشورها، آمار عفو بین‌الملل در خصوص به کارگیری مجازات اعدام، آماری حداقلی است و احتمال دارد آمار واقعی فراتر از این‌ها باشد. در صورت وجود اطلاعات رسمی در مورد یک کشور در یک سال مشخص، در گزارش به آن اشاره شده است.

عفو بین‌الملل در سال ۲۰۰۹ انتشار آمار تخمینی در مورد به کارگیری حکم اعدام در کشور چین را متوقف کرد؛ این تصمیم به دنبال بروز نگرانی‌هایی در خصوص سوءاستفاده‌ی مقام‌ها و مسئولان چین از ارقام ارائه‌شده از جانب این سازمان اتخاذ شد. عفو بین‌الملل همواره خاطر نشان کرده است که آماری که در مورد چین توانسته منتشر کند به شکل چشمگیری کمتر از آمار واقعی بوده و این به دلیل محدودیت‌هایی است که در زمینه‌ی دسترسی به اطلاعات وجود دارد. دولت چین هنوز هیچ‌گونه آماری در خصوص احکام اعدام منتشر نکرده است؛ با این حال، اطلاعات موجود حکایت از آن دارد که هر ساله هزاران نفر به مرگ محکوم شده و اعدام می‌شوند. عفو بین‌الملل بار دیگر از مقام‌ها و مسئولان چین می‌خواهد که اطلاعات مربوط به احکام اعدام در این کشور را منتشر کنند.

عفو بین‌الملل چنانچه بعد از انتشار این گزارش به اطلاعات تازه‌ای دست پیدا کرده و بتواند درستی آن را تأیید کند، آمارهای منتشرشده را به‌صورت آنلاین در پایگاه اینترنتی خود به نشانی زیر به‌روزرسانی خواهد کرد:

www.amnesty.org/en/what-we-do/death-penalty

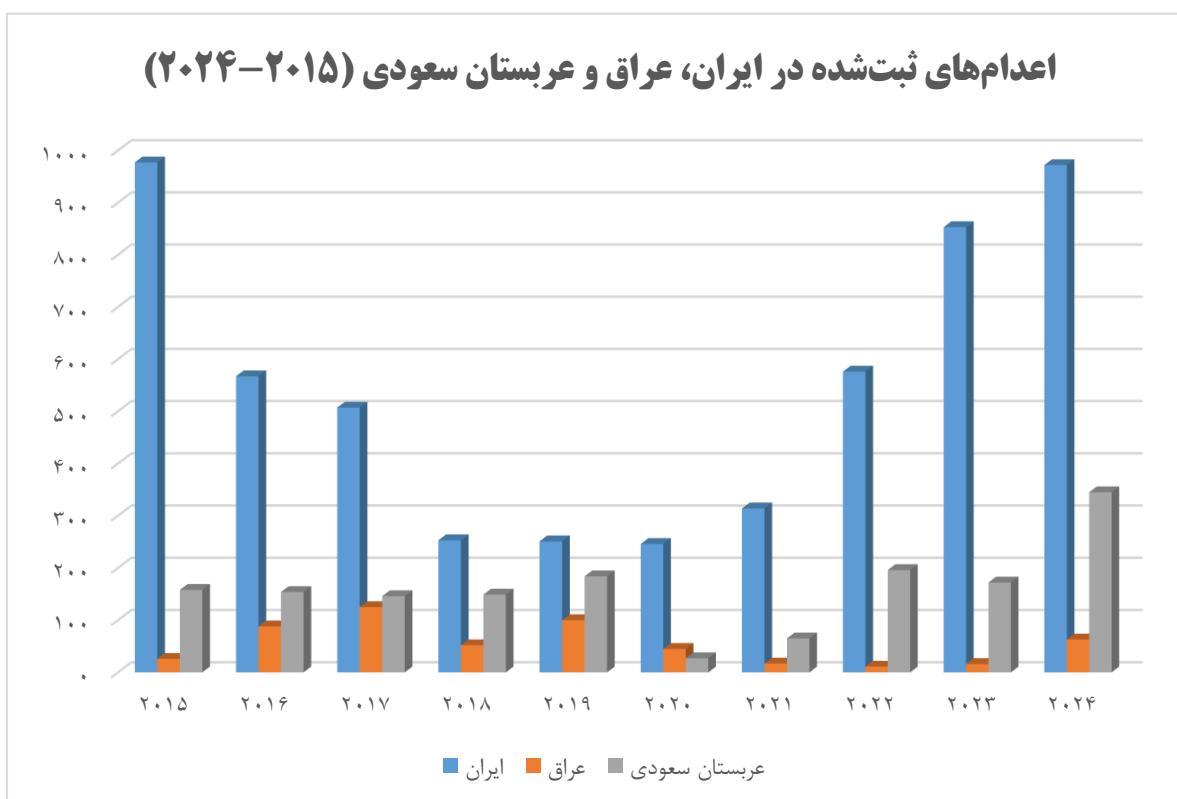
در جدول‌ها و فهرست‌های این گزارش، علامت + نشان می‌دهد که رقم ثبت شده حداقلی است و تعداد واقعی اعدام‌ها از نظر عفو بین‌الملل بیشتر است. علامت + بدون ذکر عددی کنار آن بدین معناست که عفو بین‌الملل اطمینان دارد که بیش از یک اعدام در کشور مربوطه صورت گرفته اما ارائه یک رقم دقیق یا حداقلی غیرممکن بوده است.

عفو بین‌الملل در تمامی موارد و بدون استثنا، فارغ از ماهیت جرم یا شرایط ارتکاب آن، فارغ از مجرمیت، بی‌گناهی، یا سایر مشخصات متهم و صرف نظر از شیوه‌ای که حکومت‌ها برای اجرای حکم اعدام به کار می‌برند، مخالف صدور و اجرای مجازات اعدام است؛ این سازمان برای الغای کامل مجازات اعدام مبارزه می‌کند.

۲. مجازات اعدام در خاورمیانه و آفریقای شمالی

۲.۱ روندهای منطقه‌ای

- شمار اعدام‌های ثبت‌شده در سه کشور منطقه در سال ۲۰۲۴، به میزان هشداردهنده‌ای افزایش یافت. در ایران شمار اعدام‌ها به بالاترین میزان از سال ۲۰۱۵ رسید و در عربستان سعودی هم به بالاترین رقم ثبت‌شده در تاریخ ثبت این آمار نزد عفو بین‌الملل رسیده است.
- شمار اعدام‌های ثبت‌شده در یمن در سال ۲۰۲۴ نسبت به سال ۲۰۲۳ بیش از دو برابر شد و در عراق هم شمار اعدام‌ها تقریباً چهار برابر شد.
- در عمان برای نخستین بار از سال ۲۰۲۱، حکم اعدام اجرا شد.
- دولت مراکش، آخرین نمونه از کشورهای این منطقه است که به قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل درباره تعلیق اجرای مجازات اعدام رای مثبت داد.

کشور	اعدام‌های ثبت شده در سال ۲۰۲۴	احکام اعدام ثبت شده در سال ۲۰۲۴	محکومان به اعدام تا پایان سال ۲۰۲۴
الجزایر	۰	۸	+۲۶۲
بحرین	۰	۰	۱۲۶
مصر	۱۳	۲۳۶۵	+
ایران	۳+۹۷۲	+	+
عراق	+۶۳	+۲۰۰	+۸۰۰۰
اسرائیل	۰	۰	۰
اردن	۰	+۷	+۲۲۳
کویت	۶	+۷	+۳۲
لبنان	۰	+۲	۷۸
لیبی	۰	۴+۱۱	+
مراکش	۰	+۲	۵۸۸
عمان	۳	۰	+
دولت فلسطین ^۶			
قطر	۰	۰	+۱
عربستان سعودی	+۳۴۵	+	+۷۱
سوریه	+	+	+

^۱ مرکز حقوق بشر بحرین، «بحرین: نامه مشترک درباره اولویت‌های حقوق بشری به تمامی کشورهای عضو مجمع عمومی سازمان ملل»، ۲۵ سپتامبر ۲۰۲۴، <https://bahrainrights.net/?p=136999>

^۲ ابتکار مصری برای حقوق شخصی. سازمان عفو بین‌الملل همچنین با دو نهاد حقوق بشری دیگر در مصر مشورت کرده است: کمیسیون مصری برای حقوق و آزادی‌ها و جبهه مصری برای حقوق بشر.

^۳ عفو بین‌الملل برای داده‌های سال ۲۰۲۴ همکاری نزدیکی با مرکز عبدالرحمن برومند داشت و از منابع عمومی از جمله داده‌های سایر نهادهای حقوق بشری مستقر در خارج از ایران بهره گرفت. عفو همچنین اطلاعاتی از سازمان حقوق بشر ایران درباره اعدام‌های اجرا شده در سال ۲۰۲۴ دریافت کرد.

^۴ تعداد احکام اعدام به احتمال زیاد بسیار بالاتر است، چرا که این آمار تنها شامل اعدام‌های شناخته‌شده در مناطق غربی لیبی تحت کنترل دولت وحدت ملی است. در مناطق شرقی لیبی که تحت کنترل عملی نیروهای مسلح عرب لیبی هستند، دادگاه‌های نظامی در جلساتی غیر علنی، که عموم مردم از جمله خانواده متهمان به آن دسترسی نداشته‌اند، احکام محکومیت، حبس و اعدام صادر کرده‌اند.

^۵ پادشاهی مراکش، «وزیر دادگستری: مراکش به قطعنامه سازمان ملل درباره تعلیق مجازات اعدام رای خواهد داد»، ۱۰ دسامبر ۲۰۲۴، <https://www.maroc.ma/en/news/morocco-vote-un-resolution-death-penalty-moratorium-justice-minister>

^۶ به‌دلیل جنگ و درگیری مسلحانه، آمار قابل ارائه‌ای در دسترس نیست.

تونس	۰	+۱۲	۱۴۸
امارات متحده عربی	۰	+۱	+
یمن	+۳۸	+۱۵۲	+۲۳۳

در سال ۲۰۲۴ که مشخصه آن درگیری‌های مسلحانه جدید و طولانی‌مدت، بحران‌ها و ناآرامی‌ها در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا بود، در چندین کشور این منطقه، مجازات اعدام همچنان به عنوان ابزار اصلی اعمال کنترل و سرکوب مخالفت‌ها باقی ماند. استفاده از این مجازات بی‌رحمانه برای جرایم مرتبط با «تروریسم» و «امنیت» که تعریف‌شان مبهم و گسترده است و همچنین برای مجازات سخت فعالیت‌های مربوط به مواد مخدر، باعث افزایش چشمگیر اعدام‌های ثبت‌شده گردید، به طوری که مجموع اعدام در منطقه در سال ۲۰۲۴، به بالاترین رقم ثبت‌شده در بیش از ده سال گذشته رسید.

استفاده از مجازات اعدام همچنان به‌طور نامتناسب بر اقلیت‌های اتمیکی و مذهبی و افراد با پیشینه‌های اجتماعی و اقتصادی محروم تاثیر گذاشت و اغلب با نقض قوانین و استانداردهای بین‌المللی، از جمله محدودیت اعمال مجازات اعدام فقط برای «جدی‌ترین جرایم» (که معمولاً به قتل عمد تفسیر می‌شود)، و در بیشتر موارد پس از دادرسی‌های به‌شدت ناعادلانه، از جمله در دادگاه‌های ویژه و نظامی، احکام اعدام صادر و اجرا شد.

تعداد اعدام‌های ثبت‌شده در این منطقه با افزایش نگران‌کننده ۳۶۹ مورد یا ۳۴ درصد، از ۱۰۷۳ مورد در سال ۲۰۲۳ به ۱۴۴۲ مورد در سال ۲۰۲۴ رسید و روند افزایش سالانه آن که از ۲۰۲۰ آغاز شده بود، ادامه یافت. این افزایش عمدتاً ناشی از افزایش چشمگیر در آمار سالانه سه کشور بود.

در ایران، مقامات دست‌کم ۹۷۲ نفر را اعدام کردند که نسبت به ۸۵۳ نفر در سال ۲۰۲۳ افزایشی ۱۴ درصدی داشته و بالاترین رقم ثبت‌شده اعدام در این کشور از سال ۲۰۱۵ تاکنون است. در عراق، شمار اعدام‌های ثبت‌شده (دست‌کم ۶۳ مورد) چهار برابر سال ۲۰۲۳ (دست‌کم ۱۶ مورد) بود و بیشترین میزان اعدام در این کشور از سال ۲۰۱۹ محسوب می‌شود. مقامات عربستان سعودی نیز شمار اعدام‌ها را به دو برابر افزایش دادند (دست‌کم ۳۴۵ مورد در سال ۲۰۲۴ نسبت به ۱۷۲ مورد در سال قبل) که بالاترین میزان ثبت‌شده سالانه اعدام در این کشور در تمام سال‌هایی است که عفو بین‌الملل این آمار را ثبت می‌کند.

این سه کشور به‌تنهایی ۹۶ درصد از کل اعدام‌های ثبت‌شده در منطقه را انجام می‌دهند که ۶۷ درصد آن‌ها مربوط به ایران است. پنج کشور دیگر در این منطقه هم از میان ۱۸ کشوری که همچنان مجازات اعدام را برای جرایم عادی حفظ کرده‌اند،^۷ در سال ۲۰۲۴ اعدام‌هایی انجام دادند که نسبت به سال قبل افزایش اندکی داشت.

مقامات مصر ۱۳ نفر را اعدام کردند (در مقایسه با ۸ نفر در ۲۰۲۳)؛ سال ۲۰۲۴ در کویت ۶ مورد اجرای اعدام ثبت شد، که در سال پیش ۵ مورد بود. در یمن، شمار اعدام‌های ثبت‌شده بالاترین میزان از سال ۲۰۱۱ بوده است. مقامات عمان برای نخستین بار از ۲۰۲۱ اقدام به اجرای حکم اعدام کردند. به دلیل تداوم بحران، عفو بین‌الملل نتوانست به آمار تأییدشده‌ای برای (دولت) فلسطین و سوریه برسد، اما باور دارد که اعدام‌ها همچنان در این کشورها

^۷- علاوه بر این، اسرائیل مجازات اعدام برای قتل را لغو کرده، اما آن را برای برخی جرایم تحت شرایط استثنایی حفظ کرده است.

ادامه داشته و احکام اعدام صادر شده‌اند.

سال ۲۰۲۴، دادگاه‌های سراسر خاورمیانه و شمال آفریقا دست‌کم ۷۷۳ حکم اعدام جدید صادر کردند که نسبت به ۹۵۰ مورد در ۲۰۲۳، کاهش ۱۹ درصدی داشته است. این کاهش عمدتاً به دلیل کاهش شمار احکام اعدام در مصر بوده که از دست‌کم ۵۳۸ مورد در ۲۰۲۳ به ۳۶۵ مورد در ۲۰۲۴ رسید. در مقابل، شمار افرادی که در عراق به اعدام محکوم شدند نسبت به سال قبل ۴۵ درصد افزایش یافت و از دست‌کم ۱۳۸ مورد به دست‌کم ۲۰۰ مورد رسید؛ و در یمن تقریباً دو برابر شد، از دست‌کم ۸۱ مورد به ۱۵۲ مورد رسید.

۲.۲ مجازات اعدام در کشورهای منطقه

۲.۲.۱ ایران

بیش از نیمی از اعدام‌های ثبت‌شده در ایران (۹۷۲ مورد) به جرایمی مربوط می‌شود که طبق قوانین بین‌المللی نباید منجر به صدور حکم اعدام شوند؛ از جمله این‌ها جرایم مربوط به مواد مخدر و اتهامات کلی و مبهم مانند «محاربه» و «افساد فی‌الارض» است که با اصل قانونی بودن جرم و مجازات همخوانی ندارند. دست‌کم ۵۲ درصد (۵۰۵ مورد) از اعدام‌های ثبت‌شده در سال ۲۰۲۴ مربوط به محکومان جرایم مربوط به مواد مخدر بوده و ادامه روندی نگران‌کننده است که از سال ۲۰۲۱ و با بازگشت مقامات جمهوری اسلامی به خط‌مشی‌های تنبیهی سنگین در حوزه مواد مخدر آغاز شد. مقامات استفاده غیرقانونی از مجازات اعدام را در تلاشی معیوب برای مهار مصرف و قاچاق مواد مخدر و همچنین به‌عنوان ابزاری برای سرکوب سیاسی افزایش داده‌اند.

صدور و اجرای احکام اعدام، به طور خودسرانه و پس از دادرسی‌های به غایت ناعادلانه در دادگاه‌های انقلاب ادامه یافت که نقض حق حیات محسوب می‌شود. دادگاه‌های انقلاب فاقد استقلال هستند، تحت نفوذ نهادهای امنیتی و اطلاعاتی عمل می‌کنند و معمولاً برای صدور حکم محکومیت و مجازات به «اعترافات» اجباری تحت شکنجه تکیه می‌کنند.^۸

مجازات اعدام در ایران اقلیت‌های تحت ستم به ویژه کردها، بلوچ‌ها و افغان‌ها را نسبت به جمعیت‌شان بیشتر از سایر جمعیت تحت‌تاثیر قرار داده است، به طوری که اعدام‌شدگان بلوچ دست‌کم ۱۰ درصد از کل اعدام‌شدگان را تشکیل دادند، در حالی که آن‌ها فقط حدود ۵ درصد از جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند.^۹ تعداد شهروندان افغانستانی یا افراد با تبار افغانستانی که در سال ۲۰۲۴ اعدام شدند، به‌طور چشمگیری نسبت به سال ۲۰۲۳ افزایش یافت (از ۲۵ به ۸۰ نفر) که نزدیک به نیمی از آن‌ها برای جرایم مربوط به مواد مخدر اعدام شدند. این افزایش

^۸ این را ببینید: عفو بین‌الملل، «نگذارید ما را بکشند: بحران بی‌امان اعدام در ایران از زمان خیزش ۱۴۰۱»، (MDE 13/7869/2024) ۴ آوریل ۲۰۲۴

<https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/7869/2024/en/>

^۹ در میان نمونه‌های دیگر: عفو بین‌الملل، «ایران: حکم اعدام برای مخالف کرد: وریشه مرادی»، اقدام فوری، (MDE 13/8788/2024)، ۲۶ نوامبر ۲۰۲۴

<https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/8788/2024/en/> و «ایران: اعدام یک معترض دارای معلولیت ذهنی و یک مرد کرد، نشانه سقوط به

درجاتی جدید از بی‌رحمی»، ۲۴ ژانویه ۲۰۲۴

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/01/iran-executions-of-protester-with-mental-disability-and-kurdish-man-mark-plunge-into-new-realms-of-cruelty/>

همزمان با تشدید لفاظی‌های نفرت‌افکنانه و رفتارهای غیرانسانی مقامات ایرانی با شهروندان افغانستانی بوده است.^{۱۰}

مقامات ایران همچنین از حکم اعدام به‌عنوان مجازاتی برای افرادی استفاده کردند که در جریان خیزش «زن، زندگی، آزادی» (شهریور تا دی ۱۴۰۱) نظام جمهوری اسلامی و ایدئولوژی سیاسی-مذهبی آن را به چالش کشیدند و یا متهم به انجام این اقدام شدند. در سال ۲۰۲۴، مقامات دست‌کم دو نفر از جمله یک جوان با معلولیت ذهنی را در ارتباط با اعتراضات پس از محاکمه‌های ناعادلانه و بر اساس «اعترافات» تحت شکنجه اعدام کردند. در پایان سال، چندین نفر دیگر همچنان در ارتباط با این اعتراضات زیر حکم اعدام قرار داشتند.^{۱۱}

علاوه بر این، مقامات از اتهامات سیاسی با مجازات اعدام علیه مدافعان حقوق بشر زن استفاده کردند. شریفه محمدی، فعال حقوق زنان، در ژوئن ۲۰۲۴ به اعدام محکوم شد^{۱۲} و پخشانی عزیز، امدادگر بشردوستانه گرد، در ژوئیه ۲۰۲۴ حکم اعدام دریافت کرد.^{۱۳}

مقامات دست‌کم چهار نفر را که در زمان وقوع جرم زیر ۱۸ سال داشتند، اعدام کردند؛ ده‌ها نفر دیگر که در زمان وقوع جرم زیر ۱۸ سال داشتند همچنان در صف اعدام هستند.^{۱۴}

۲.۲.۲ عراق

در عراق، تمامی اعدام‌های ثبت‌شده (دست‌کم ۶۳ مورد) مربوط به افرادی بود که به جرایم مرتبط با تروریسم محکوم شده بودند، آن‌هم در حالی که نگرانی‌هایی جدی درباره نقض حق آنان برای برخورداری از محاکمه عادلانه و شکایت‌هایی از شکنجه یا سایر رفتارهای غیرانسانی برای گرفتن «اعتراف» وجود داشت. در چندین مورد، جمعی از افراد به‌طور هم‌زمان در قالب اعدام‌های دسته‌جمعی اعدام شدند. وکلا و اعضای خانواده‌ها از زمان اجرای اعدام مطلع نشده بودند.^{۱۵} بر اساس اطلاعاتی که عفو بین‌الملل نتوانسته مستقلاً تأیید کند، در تاریخ ۲۰ ژوئن، ۳۰ نفر دیگر به‌صورت مخفیانه در ناصریه اعدام شدند اما وزارت دادگستری با انتشار بیانیه‌ای این گزارش را تکذیب کرد.^{۱۶} از میان ۱۸۱ حکم اعدام جدید که به‌طور رسمی در دادگاه‌های عراق صادر شده‌اند، ۴۰ مورد مربوط به جرایم مرتبط با

^{۱۰} -پست سازمان عفو بین‌الملل ایران در شبکه اجتماعی ایکس: <https://x.com/AmnestyIran/status/1846847027902108028>

^{۱۱} -عفو بین‌الملل، «اطلاعات تکمیلی: خطر اعدام‌های بیشتر مرتبط با اعتراضات»، اقدام فوری، (MDE 13/8873/2024)، ۱۹ دسامبر ۲۰۲۴
<https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/8873/2024/en/>

^{۱۲} -عفو بین‌الملل، «ایران: مدافع حقوق زنان در خطر اعدام: شریفه محمدی»، اقدام فوری، (MDE 13/8506/2024)، ۹ سپتامبر ۲۰۲۴
<https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/8506/2024/en/>

^{۱۳} -عفو بین‌الملل، «ایران: فعال زن گرد به اعدام محکوم شد: پخشانی عزیز»، اقدام فوری، (MDE 13/8585/2024)، ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۴
<https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/8585/2024/en/>

^{۱۴} -عفو بین‌الملل، «ایران: نوجوانی که در ۱۷ سالگی بازداشت شد در آستانه اعدام: محمدرضا عزیز»، اقدام فوری، (MDE 13/8673/2024)، ۲۴ اکتبر ۲۰۲۴
<https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/8673/2024/en/>

^{۱۵} -عفو بین‌الملل، «عراق: دست‌کم ۱۳ نفر در میان کشف‌شده‌ترین شرایط اعدام شدند»، ۲۴ آوریل ۲۰۲۴
<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/04/iraq-at-least-13-people-executed-amid-alarming-lack-of-transparency/>

^{۱۶} -وزارت دادگستری عراق، «وزارت دادگستری عراق اجرای اعدام‌های مخفیانه را تکذیب می‌کند و بر پیگرد قضایی سایت منتشرکننده این خبر گمراه‌کننده تأکید می‌کند»، ۱۵ ژوئیه ۲۰۲۴

<https://moj.gov.iq/view.8293/>

تروریسم، ۱۹ مورد مربوط به قتل، و ۱۲۲ مورد مربوط به جرایم مواد مخدر بوده است، که از این میان ۱۱ نفر از اعدام‌شدگان اتباع خارجی بوده‌اند.

منطقه اقلیم کردستان عراق همچنان به تعلیق اجرای مجازات اعدام پایبند مانده است. طبق اطلاعات رسمی که عفو بین‌الملل دریافت کرده است، تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴، ۴۷۱ نفر از جمله ۲۲ زن، زیر حکم اعدام در زندان‌های این منطقه نگهداری می‌شدند.

۲.۲.۳ عربستان سعودی

با وجود وعده‌های مکرر برای محدود کردن استفاده از مجازات اعدام، مقامات عربستان سعودی، اغلب پس از روندهایی مغایر با استانداردهای بین‌المللی محاکمه عادلانه و سایر تضمین‌های بین‌المللی لازم‌الاجرا در پرونده‌های اعدام، میزان استفاده خود از مجازات اعدام را افزایش دادند. پیش‌نویس فاش‌شده‌ای از قانون جزای عربستان سعودی درباره «مجازات‌های تعزیری» که عفو بین‌الملل تحلیل کرده، نشان می‌دهد که این قانون در کنار حبس و جریمه، مجازات اعدام را به‌عنوان مجازات اصلی برای طیفی از جرایم، از جمله مواردی که مطابق با تعاریف حقوق بشر بین‌المللی در زمره «جدی‌ترین جرایم» قرار نمی‌گیرند، در نظر گرفته و همچنان اختیار قضات برای صدور حکم اعدام را حفظ می‌کند.^{۱۷}

بیش از یک‌سوم (۱۲۲ مورد) از اعدام‌های ثبت‌شده در عربستان سعودی در سال ۲۰۲۴ مربوط به جرایم مربوط به مواد مخدر بود، در حالی که در سال ۲۰۲۳ فقط دو مورد اعدام برای مواد مخدر ثبت شده بود. ۱۳۹ مورد یا ۴۰ درصد از کل اعدام‌ها هم برای مجازات جرم قتل اجرا شد؛ ۵۰ مورد یا ۱۴ درصد هم به خاطر جرایم مرتبط با تروریسم اعدام شدند. ۲۸ مورد یا ۸ درصد به خاطر دیگر جرایم مرتبط با قتل و سایر اعدام‌ها هم به خاطر مواردی شامل تجاوز جنسی (۱ مورد)، مصرف مواد مخدر و تجاوز (۲ مورد)، آدم‌ربایی، سرقت و تجاوز (۲ مورد) و آدم‌ربایی و تجاوز (۱ مورد) اعدام شدند. اتباع خارجی ۴۱ درصد (۱۴۰ نفر) از اعدام‌شدگان را تشکیل می‌دادند، که از این میان ۹۳ نفر یا ۶۶ درصد به خاطر جرایم مربوط به مواد مخدر محکوم شده بودند. دست‌کم ۵۰ مرد، عمدتاً از اتباع مصر، که به‌دلیل جرایم مربوط به مواد مخدر محکوم شده‌اند، همچنان در زندان تبوک در صف اعدام هستند.^{۱۸}

مقامات عربستان سعودی همچنان از مجازات اعدام به‌عنوان ابزاری برای سرکوب مخالفان سیاسی و مجازات شهروندان متعلق به اقلیت شیعه کشور که از اعتراضات «ضد دولتی» بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ حمایت کرده بودند، استفاده کردند. در ماه اوت، خبرگزاری رسمی عربستان اعلام کرد که عبدالحمید النمر به‌دلیل جرایم مرتبط با تروریسم و عضویت در القاعده اعدام شده است. با این حال، اسناد دادگاه که عفو بین‌الملل بررسی کرده نشان می‌دهد که اتهامات اولیه او شامل «تلاش برای برهم زدن وحدت ملی و بافت اجتماعی از طریق شرکت در تظاهرات، حمایت از اغتشاشات و سر دادن شعارهایی علیه حکومت و حاکمان» بوده است. تفاوت میان اتهامات

^{۱۷} - عفو بین‌الملل، «عربستان سعودی: بیانیه‌ای برای سرکوب: قانون جزای جدید عربستان باید با حقوق بشر و استانداردهای بین‌المللی هم‌راستا باشد»، (MDE) 23/7783/2024، ۱۹ مارس ۲۰۲۴

https://www.amnesty.org/en/documents/mde23/7783/2024/en/?utm_source=annual_report&utm_medium=pdf&utm_campaign=2024

^{۱۸} - عفو بین‌الملل، «عربستان سعودی: بالاترین آمار اعدام در دهه‌های اخیر؛ مقامات ۱۹۸ نفر را اعدام کردند»، ۲۸ سپتامبر ۲۰۲۴ <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/09/saudi-arabia-highest-execution-toll-in-decades-as-authorities-put-to-death-198-people/>

مطرح شده در خبرگزاری دولتی و اسناد دادگاهی مربوط به النمر، نبود شفافیت جدی در روندهای قضایی مربوط به پرونده‌های اعدام را نشان می‌دهد.

افرادی که در زمان ارتکاب جرم زیر ۱۸ سال سن داشتند، همچنان با خطر اعدام مواجه بودند، از جمله برای جرایمی که مربوط به مشارکت در اعتراضات ضد دولتی بوده‌اند، و پس از محاکمه‌هایی که به شدت ناعادلانه و عمدتاً مبتنی بر «اعترافات» تحت شکنجه بوده‌اند.^{۱۹}

۲.۲.۴ یمن

مقامات یمن در سال ۲۰۲۴ استفاده از مجازات اعدام را افزایش دادند. دست کم ۳۸ نفر در سراسر کشور اعدام شدند، که نسبت به سال ۲۰۲۳، ۲۳ نفر بیشتر بود. تمامی اعدام‌های ثبت شده به جز یک مورد مربوط به جرم تجاوز به کودک، در ارتباط با قتل انجام شده است. از این تعداد، دولت مورد تایید جامعه بین‌الملل در مناطقی که در کنترل دارد، شمار بیشتری از اعدام‌ها را اجرا کرده است. تنها یک مورد از اعدام‌های ثبت شده را مقامات حوثی انجام داده‌اند، اما احتمال اجرای موارد بیشتر وجود دارد.

تعداد احکام اعدام جدید صادر شده در یمن (دست کم ۱۵۲ مورد) نسبت به سال قبل (دست کم ۸۱ مورد) تقریباً دو برابر شده است. بیش از نیمی از این موارد (۸۰ مورد) مربوط به جرایم امنیتی و مرتبط با درگیری داخلی در این کشور بوده است؛ ۲۹ مورد مربوط به قتل؛ ۲۲ مورد از اعدام‌ها مربوط به اعمال جنسی، از جمله روابط جنسی رضایتمندانه میان افراد هم‌جنس بود که طبق استانداردهای بین‌المللی جرم محسوب نمی‌شوند؛ یک مورد مربوط به قاچاق مواد مخدر و یک مورد مربوط به آدم‌ربایی و تجاوز بوده است. مقامات حوثی دو برابر بیشتر از دولت مورد تایید جامعه بین‌الملل حکم اعدام صادر کردند (۶۸ مورد در برابر ۳۴ مورد)، که بیشتر آن‌ها مرتبط با جرایم امنیتی و مرتبط با درگیری بوده‌اند.

^{۱۹} - عفو بین‌الملل، «عربستان سعودی: دو جوان در آستانه اعدام: عبدالله الدرازی، جلال لباد»، (MDE 23/7363/2023)، ۱۷ ژانویه ۲۰۲۴
<https://www.amnesty.org/en/documents/mde23/7363/2023/en/>

پیوست ۱ – اعدام‌ها و احکام مرگ ثبت‌شده در

سال ۲۰۲۴

این گزارش تنها کاربرد قضایی مجازات اعدام را پوشش می‌دهد و موارد اعدام‌های فراقضایی را در بر نمی‌گیرد. عفو بین‌الملل فقط ارقامی را گزارش می‌کند که بتواند آن‌ها را تا حد معقول مورد تأیید قرار دهد و ارقام واقعی برای برخی کشورها به‌طرز قابل توجهی بالاتر از آمار منعکس شده در این جاست. برخی کشورها عامدانه در مورد پرونده‌های اعدام پنهان‌کاری می‌کنند و باقی کشورها اطلاعات مرتبط با صدور و اجرای احکام اعدام را یا به طور منظم نگهداری نکرده و یا آن‌ها را در دسترس قرار نمی‌دهند.

علامت + نشان می‌دهد که رقم ثبت شده حداقلی است و تعداد واقعی اعدام‌ها از نظر عفو بین‌الملل بیشتر است. علامت + بدون ذکر عددی کنار آن بدین معناست که عفو بین‌الملل اطمینان دارد که بیش از یک اعدام در کشور مربوطه صورت گرفته اما ارائه یک رقم دقیق یا حداقلی غیرممکن بوده است. برای محاسبه مجموع‌های جهانی و منطقه‌ای، علامت «+» به‌عنوان دو مورد شمارش شده است، از جمله برای چین.

اعدام‌های ثبت‌شده در سال ۲۰۲۴

کشور	تعداد اعدام‌ها	کشور	تعداد اعدام‌ها	کشور	تعداد اعدام‌ها
۱. چین	هزاران	۷. ایالات متحده آمریکا	۲۵	۱۳. کره شمالی	+
۲. ایران	+۹۷۲	۸. مصر	۱۳	۱۴. سوریه	+
۳. عربستان سعودی	+۳۴۵	۹. سنگاپور	۹	۱۵. ویتنام	+
۴. عراق	+۶۳	۱۰. کویت	۶		
۵. یمن	+۳۸	۱۱. عمان	۳		
۶. سومالی	+۳۴	۱۲. افغانستان	+		

پیوست ۲ – کشورهای لغوکننده و ابقاکننده

مجازات مرگ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴

بیش از سه چهارم کشورهای جهان تا کنون مجازات اعدام را در قانون لغو یا در عمل متوقف کرده‌اند. تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴، آمار مربوطه به صورت ذیل می‌باشد:

کشورهایی که مجازات اعدام را برای کلیه جرائم لغو کرده‌اند: ۱۱۳

کشورهایی که مجازات اعدام را برای جرائم عادی لغو کرده‌اند: ۹

کشورهایی که مجازات اعدام را در عمل متوقف کرده‌اند: ۲۳

کل کشورهای که مجازات اعدام را در قانون لغو یا در عمل متوقف کرده‌اند: ۱۴۵

کشورهای ابقاکننده مجازات اعدام: ۵۴

فهرست ۱۱۳ کشور که مجازات اعدام را برای کلیه جرائم لغو کرده‌اند

۱. آلبانی
۲. آندورا
۳. آنگولا
۴. آرژانتین
۵. ارمنستان
۶. استرالیا
۷. اتریش
۸. آذربایجان
۹. بلژیک
۱۰. بنین
۱۱. بوتان
۱۲. بولیوی
۱۳. بوسنی و هرزگوین
۱۴. بلغارستان
۱۵. بوروندی
۱۶. کیپ ورد
۱۷. کامبوج
۱۸. کانادا
۱۹. چاد
۲۰. جمهوری آفریقای مرکزی
۲۱. کلمبیا
۲۲. کنگو
۲۳. جزایر کوک
۲۴. کاستاریکا
۲۵. ساحل عاج
۲۶. کرواسی
۲۷. قبرس
۲۸. جمهوری چک
۲۹. دانمارک
۳۰. جیبوتی
۳۱. جمهوری دومینیکن
۳۲. اکوادور
۳۳. استونی
۳۴. فیجی
۳۵. فنلاند
۳۶. فرانسه
۳۷. گابون
۳۸. گرجستان
۳۹. آلمان
۴۰. یونان
۴۱. گینه
۴۲. گینه بیسائو
۴۳. هائیتی
۴۴. هندوراس
۴۵. مجارستان
۴۶. ایسلند
۴۷. ایرلند
۴۸. ایتالیا
۴۹. قزاقستان
۵۰. کیریباتی
۵۱. کوزوو
۵۲. قرقیزستان
۵۳. لتونی
۵۴. لیختن‌اشتاین
۵۵. لیتوانی
۵۶. لوکزامبورگ
۵۷. ماداگاسکار
۵۸. مال
۵۹. تاجیکستان
۶۰. موریس
۶۱. مکزیک
۶۲. میکرونزی
۶۳. مولداوی
۶۴. موناکو
۶۵. مغولستان
۶۶. مونتنگرو
۶۷. موزامبیک
۶۸. نامیبیا
۶۹. نائورو
۷۰. نپال
۷۱. هلند
۷۲. نیوزلند
۷۳. نیکاراگوئه
۷۴. نیوا
۷۵. مقدونیه شمالی
۷۶. نروژ
۷۷. پالاتو
۷۸. پاناما
۷۹. پاپوا گینه نو
۸۰. پاراگوئه
۸۱. فیلیپین
۸۲. لهستان
۸۳. پرتغال
۸۴. رومانی
۸۵. رواندا
۸۶. ساموآ
۸۷. سان مارینو
۸۸. سائو تومه و پرنسیپ
۸۹. سنگال
۹۰. صربستان
۹۱. سیشل
۹۲. سیرالئون
۹۳. اسلواکی
۹۴. اسلوانی
۹۵. جزایر سلیمان
۹۶. آفریقای جنوبی
۹۷. اسپانیا
۹۸. سورینام
۹۹. سوئد
۱۰۰. سوئیس
۱۰۱. تیمور-لسته
۱۰۲. توگو
۱۰۳. ترکیه
۱۰۴. ترکمنستان
۱۰۵. تووالو
۱۰۶. اوکراین
۱۰۷. بریتانیا
۱۰۸. اروگوئه
۱۰۹. ازبکستان
۱۱۰. وانواتو
۱۱۱. واتیکان
۱۱۲. ونزوئلا
۱۱۳. زامبیا

فهرست ۹ کشور که مجازات اعدام را فقط برای جرایم معمولی لغو کرده‌اند^{۲۰}

۱. اسرائیل ۲. ال سالوادور ۳. برزیل ۴. بوركینافاسو ۵. پرو ۶. شیلی ۷. گواتمالا ۸. زیمبابوه ۹. گینه استوایی

فهرست ۲۳ کشور که در عمل مجازات اعدام را متوقف کرده‌اند^{۲۱}

۱. الجزایر ۲. برونئی دارالسلام ۳. کامرون ۴. اریتره ۵. اسواتینی ۶. غنا ۷. گرانادا ۸. کنیا ۹. لائوس ۱۰. لیبریا ۱۱. مالاوی ۱۲. مالدیو ۱۳. مالی ۱۴. موریتانی ۱۵. مراکش/صحرای غربی ۱۶. نیجر ۱۷. روسیه ۱۸. کره جنوبی ۱۹. سریلانکا ۲۰. تاجیکستان ۲۱. تانزانیا ۲۲. تونگا ۲۳. تونس

فهرست ۵۴ کشور ابقاکننده مجازات اعدام

۱. افغانستان ۲. آنتیگوا و باربودا ۳. باهاما ۴. بحرین ۵. بنگلادش ۶. باربادوس ۷. بلاروس ۸. بلیز ۹. بوتسوانا ۱۰. چین ۱۱. کومور ۱۲. کوبا ۱۳. جمهوری دموکراتیک کنگو ۱۴. دومینیکا ۱۵. مصر ۱۶. اتیوپی ۱۷. گامبیا ۱۸. گویان ۱۹. هند ۲۰. اندونزی ۲۱. ایران ۲۲. عراق ۲۳. جامائیکا ۲۴. ژاپن ۲۵. اردن ۲۶. کویت ۲۷. لبنان ۲۸. لسوتو ۲۹. لیبی ۳۰. مالزی ۳۱. میانمار ۳۲. نیجریه ۳۳. کره شمالی ۳۴. عمان ۳۵. پاکستان ۳۶. فلسطین (دولت فلسطین) ۳۷. قطر ۳۸. سنت کیتس و نویس ۳۹. سنت لوسیا ۴۰. سنت وینسنت و گرنادین‌ها ۴۱. عربستان سعودی ۴۲. سنگاپور ۴۳. سومالی ۴۴. سودان جنوبی ۴۵. سودان ۴۶. سوریه ۴۷. تایوان ۴۸. تایلند ۴۹. ترینیداد و توباگو ۵۰. اوگاندا ۵۱. امارات متحده عربی ۵۲. ایالات متحده آمریکا ۵۳. ویتنام ۵۴. یمن

^{۲۰} در این کشورها هیچ مورد اعدام طی بیش از ده سال گذشته ثبت نشده است.

^{۲۱} این‌ها کشورهایی هستند که مجازات اعدام را برای جرایم معمولی نظیر قتل حفظ کرده‌اند اما در عمل اعدام را کنار گذاشته‌اند به این نحو که طی ده سال گذشته هیچ حکم اعدامی را اجرا نکرده‌اند و باور می‌رود که سیاست یا شیوه عمل تثبیت‌شده‌ای مبنی بر عدم اجرای اعدام در پیش گرفته‌اند.

پیوست ۳ – تصویب معاهدات بین‌المللی تا

تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴

جامعه بین‌المللی چهار معاهده بین‌المللی برای لغو مجازات اعدام تصویب کرده است. یکی از این چهار معاهده مربوط به کل جهان می‌شود و سه معاهده دیگر منطقه‌ای می‌باشند.

آن چه در پی می‌آید، شرحی کوتاه از این چهار معاهده است، به‌علاوه کشورهای عضو این معاهده‌ها و فهرستی از کشورهایی که معاهده‌ها را امضا کرده اما تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴ آن را تصویب نکرده‌اند. کشورها یا از طریق پیوستن به معاهدات و یا از طریق تصویب آن‌ها، به کشورهای عضو بدل می‌شوند. امضای معاهده به‌معنای ابراز تمایل برای عضویت در آن از طریق تصویب آن در تاریخی سپسین است. دولی که عضو معاهدات هستند تحت قانون بین‌الملل موظف می‌شوند مفاد این معاهدات را رعایت کنند و دست به هیچ عملی که موضوع و هدف معاهده امضا شده را زیر پا می‌گذارد، نزنند.

دومین پروتکل اختیاری میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی با هدف لغو مجازات اعدام

«دومین پروتکل اختیاری مربوط به میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی با هدف لغو مجازات اعدام»، که توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۸۹ تصویب شد، دارای دامنه جهانی است. این پروتکل لغو کلی مجازات اعدام را مقرر می‌کند، اما به کشورهای عضو اجازه می‌دهد که در زمان پیوستن به پروتکل، امکان اعمال مجازات اعدام در زمان جنگ را برای خود محفوظ نگه دارند. هر کشوری که عضو میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است، می‌تواند عضو پروتکل مذکور بشود.

کشورهای عضو: آلبانی، آندورا، آنگولا، آرژانتین، ارمنستان، استرالیا، اتریش، آذربایجان، بلژیک، بنین، بولیوی، بوسنی و هرزگوین، برزیل، بلغارستان، کیپ ورد، کانادا، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، ساحل عاج، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، جیبوتی، جمهوری دومینیکن، اکوادور، السالوادور، استونی، فنلاند، فرانسه، گابون، گامبیا، گرجستان، آلمان، یونان، گینه بیسائو، هندوراس، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، قزاقستان، قرقیزستان، لتونی، لیبریا، لیختن‌اشتاین، لیتوانی، لوکزامبورگ، ماداگاسکار، مالتا، مکزیک، مولداوی، موناکو، مغولستان، مونتنگرو، موزامبیک، نامیبیا، نپال، هلند، نیوزلند، نیکاراگوئه، مقدونیه شمالی، نروژ، فلسطین (دولت فلسطین)، پاناما، پاراگوئه، فیلیپین، لهستان، پرتغال، رومانی، رواندا، سن مارینو، ساؤ تومه و پرنسپ، صربستان، سیشل، اسلواکی، اسلوانی، آفریقای جنوبی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، تیمور-لسته، توگو، ترکیه، ترکمنستان، اوکراین، بریتانیا، اروگوئه، ازبکستان، ونزوئلا، زامبیا (مجموع: ۹۲).

پروتکل مربوط به کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر برای لغو مجازات اعدام

«پروتکل کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر برای لغو مجازات اعدام»، که توسط مجمع عمومی سازمان کشورهای آمریکایی در سال ۱۹۹۰ تصویب شد، لغو کامل مجازات اعدام را مقرر می‌کند، اما به کشورهای عضو اجازه می‌دهد

که در زمان پیوستن به پروتکل، امکان اعمال مجازات اعدام در زمان جنگ را برای خود محفوظ نگه دارند. هر کشور عضو کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر می‌تواند عضو این پروتکل شود.

کشورهای عضو: آرژانتین، برزیل، شیلی، کاستاریکا، جمهوری دومینیکن، اکوادور، هندوراس، مکزیک، نیکاراگوئه، پاناما، پاراگوئه، اروگوئه، ونزوئلا (مجموع: ۱۳).

پروتکل شماره ۶ مربوط به کنوانسیون حقوق بشر اروپا برای لغو مجازات اعدام

«پروتکل شماره ۶ مربوط به کنوانسیون (اروپایی) برای حمایت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی (کنوانسیون حقوق بشر اروپا) برای لغو مجازات اعدام»، که توسط شورای اروپا در سال ۱۹۸۳ تصویب شد، لغو مجازات اعدام در زمان صلح را فراهم می‌کند؛ کشورهای عضو ممکن است مجازات اعدام را برای جرایم «در زمان جنگ یا زمان تهدید قریب الوقوع جنگ» حفظ کنند. هر کشور عضو کنوانسیون اروپایی حقوق بشر می‌تواند عضو این پروتکل شود.

کشورهای عضو: آلبانی، آندورا، ارمنستان، اتریش، آذربایجان، بلژیک، بوسنی و هرزگوین، بلغارستان، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، استونی، فنلاند، فرانسه، گرجستان، آلمان، یونان، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، لتونی، لیختن‌اشتاین، لیتوانی، لوکزامبورگ، مالتا، مولداوی، موناکو، مونته‌نگرو، هلند، مقدونیه شمالی، نروژ، لهستان، پرتغال، رومانی، سن مارینو، صربستان، اسلواکی، اسلوانی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، ترکیه، اوکراین، بریتانیا (مجموع: ۴۶).

پروتکل شماره ۱۳ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر برای لغو مجازات اعدام در هر شرایطی

«پروتکل شماره ۱۳ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر برای لغو مجازات اعدام در هر شرایطی» که توسط شورای اروپا در سال ۲۰۰۲ تصویب شد، لغو مجازات اعدام در هر شرایطی، از جمله در زمان جنگ یا تهدید قریب الوقوع جنگ را مقرر می‌کند. هر کشور عضو کنوانسیون اروپایی حقوق بشر می‌تواند عضو این پروتکل شود.

کشورهای عضو: آلبانی، آندورا، ارمنستان، اتریش، بلژیک، بوسنی و هرزگوین، بلغارستان، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، استونی، فنلاند، فرانسه، گرجستان، آلمان، یونان، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، لتونی، لیختن‌اشتاین، لیتوانی، لوکزامبورگ، مالتا، مولداوی، موناکو، مونته‌نگرو، هلند، مقدونیه شمالی، نروژ، لهستان، پرتغال، رومانی، سن مارینو، صربستان، اسلواکی، اسلوانی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، ترکیه، اوکراین، بریتانیا (مجموع: ۴۵).

امضاء شده اما تصویب نشده: آذربایجان.

پیوست ۴ – نتایج رأی‌گیری قطعنامه ۱۷۹/۷۹

مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مصوب ۱۷

دسامبر ۲۰۲۴

مجمع عمومی سازمان ملل متحد دهمین قطعنامه خود را در مورد تعلیق مجازات اعدام تصویب کرد. این قطعنامه با اکثریت قاطع اعضای سازمان ملل متحد تصویب شد.

کشورهای تنظیم‌کننده قطعنامه ۱۷۹/۷۹ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، که در ۱۷ دسامبر ۲۰۲۴ تصویب شد:
آلبانی، الجزایر، آندورا، آرژانتین، ارمنستان، استرالیا، اتریش، بلژیک، بولیوی، بوسنی و هرزگوین، برزیل، بلغارستان، کیپ ورد، کانادا، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، ساحل عاج، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، جمهوری دومینیکن، اکوادور، السالوادور، استونی، فنلاند، فرانسه، گرجستان، آلمان، یونان، هندوراس، مجارستان، ایسلند، ایرلند، اسرائیل، ایتالیا، قزاقستان، قرقیزستان، لتونی، لیختن‌اشتاین، لیتوانی، لوکزامبورگ، مالتا، مکزیک، میکرونزی، مولداوی، موناکو، مغولستان، مونته‌نگرو، هلند، نیوزلند، مقدونیه شمالی، نروژ، پاناما، پاراگوئه، لهستان، پرتغال، رومانی، سن مارینو، صربستان، اسلواکی، اسلوانی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، ترکیه، اوکراین، بریتانیا، اروگوئه، ونزوئلا (مجموع: ۷۰).

کشورهای با رأی موافق: آلبانی، الجزایر، آندورا، آنگولا، آنتیگوا و باربودا، آرژانتین، ارمنستان، استرالیا، اتریش، آذربایجان، بلژیک، بنین، بوتان، بولیوی، بوسنی و هرزگوین، برزیل، بلغارستان، بوركینافاسو، کیپ ورد، کامبوج، کانادا، چاد، شیلی، کلمبیا، کنگو، کاستاریکا، ساحل عاج، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، جیبوتی، جمهوری دومینیکن، اکوادور، السالوادور، گینه استوایی، اریتره، استونی، فیجی، فنلاند، فرانسه، گابون، گامبیا، گرجستان، آلمان، غنا، یونان، گواتمالا، گینه بیسائو، هائیتی، هندوراس، مجارستان، ایسلند، ایرلند، اسرائیل، ایتالیا، اردن، قزاقستان، کنیا، کیریباتی، قرقیزستان، لتونی، لبنان، لیبیا، لیختن‌اشتاین، لیتوانی، لوکزامبورگ، ماداگاسکار، مالاوی، مالزی، مالی، مالتا، موریس، مکزیک، میکرونزی، مولداوی، موناکو، مغولستان، مونته‌نگرو، مراکش/صحرای غربی، موزامبیک، میانمار، نامیبیا، نائورو، نپال، هلند، نیوزلند، نیکاراگوئه، مقدونیه شمالی، نروژ، پالاو، پاناما، پاراگوئه، پرو، فیلیپین، لهستان، پرتغال، رومانی، روسیه، رواندا، ساموآ، سن مارینو، ساؤ تومه و پرنسیپ، صربستان، سیشل، سیرالئون، اسلواکی، اسلوانی، جزایر سلیمان، سومالی، آفریقای جنوبی، کره جنوبی، اسپانیا، سربلانکا، سورینام، سوئد، سوئیس، تاجیکستان، تیمور-لسته، توگو، تونس، ترکیه، ترکمنستان، تووالو، اوکراین، بریتانیا، اروگوئه، ازبکستان، وانواتو، زامبیا (مجموع: ۱۳۰).

کشورهای با رأی مخالف: بحرین، باریادوس، بلیز، بوتسوانا، برونئی دارالسلام، چین، مصر، اتیوپی، هند، ایران، عراق، جامائیکا، ژاپن، کویت، لیبی، مالدیو، موریتانی، کره شمالی، عمان، پاکستان، پاپوآ گینه نو، قطر، سنت کیتس و نویس، سنت لوسیا، سنت وینسنت و گرنادین‌ها، عربستان سعودی، سنگاپور، سودان، تونگا، ترینیداد و توباگو، ایالات متحده آمریکا، یمن (مجموع: ۳۲).

کشورهای با رأی ممتنع: باهاماس، بنگلادش، بلاروس، برونیدی، کامرون، کومور، کوبا، جمهوری دموکراتیک کنگو، اسواتینی، گینه، گویان، اندونزی، لائوس، لسوتو، نیجر، نیجریه، تانزانیا، تایلند، اوگاندا، امارات متحده عربی، ویتنام، زیمبابوه (مجموع: ۲۲).

عدم حضور: افغانستان، جمهوری آفریقای مرکزی، دومینیکا، گرانادا، جزایر مارشال، سنگال، سودان جنوبی، سوریه، ونزوئلا (مجموع: ۹).

«عفو بین الملل» یک جنبش جهانی

برای حقوق بشر است.

بی عدالتی در حق یک فرد،

مسئله‌ی همه ماست.

با ما همراه شوید

تماس با ما

www.facebook.com/AmnestyGlobal

info@amnesty.org

@AmnestyOnline

+۴۴ ۰۲۰ ۷۴۱۳ ۵۵۰۰

